

त्रयीमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अवदातेषु बुद्धेषु कु

व्यासउवाच त्रयीविद्यामवेक्ष्येतवेदेषूक्तमथांगतः ॥ ऋक्सामवर्णाक्षरतोयजुषोथर्वणस्तथा ॥ १ ॥ तिष्ठत्येतेषु भगवान् षट्सुकर्मसु संस्थितः ॥ वेदवादे
षुकुशालादध्यात्मकुशलाश्रये ॥ २ ॥ सत्ववंतो महाभागाः पश्यंति प्रभवाप्ययौ ॥ एवं धर्मेण वर्तते तक्रियां शिष्टवदाचरेत् ॥ ३ ॥ असंरोधेन भूतानां वृत्तिलिप्से
तव द्विजः ॥ सद्भागागतविज्ञानः शिष्टः शास्त्रविचक्षणः ॥ ४ ॥ स्वधर्मेण क्रियालोककर्मसत्त्वस्थसंचरः ॥ तिष्ठते तेषु गृहवान् षट्सुकर्मसु सद्विजः ॥ ५ ॥ पंच
भिः सततं यज्ञैः श्रद्धधानो यजेत च ॥ धृतिमान् प्रमत्तश्च दंती धर्मविदात्मवान् ॥ ६ ॥ वीतहर्षमदक्रोधो ब्राह्मणो नावसीदति ॥ दानमध्ययनं यज्ञस्तपो ह्यरीराजं वं
दमः ॥ ७ ॥ एतैर्वर्धयते तेजः पाप्मानं चापकर्षति ॥ धूतपाप्मा च मेधावी लब्ध्वा हारो जितेन्द्रियः ॥ ८ ॥ कामक्रोधौ वशे कृत्वानि नीषेद्ब्रह्मणः पदं ॥ अग्नींश्च ब्राह्मणां
श्चाचैर्हवताः प्रणमेत च ॥ ९ ॥ वर्जयेदुशतीं वाचं हिंसां चाधर्मसंहितां ॥ एषा पूर्वगता वृत्तिर्ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ १० ॥ ज्ञानागमे न कर्माणि कुर्वन्कर्मसु सिद्ध्या
ति ॥ पंचेन्द्रियजलांघोरां लोभकूलं सुदुस्तरां ॥ ११ ॥ मन्युपं कामनापृथ्यान् दीतरति बुद्धिमान् ॥ कालमभ्युद्यतं पश्येन्नित्यमत्यंतमोहनं ॥ १२ ॥ महता विधिह
ष्टेन बलेनाप्रतिघातिना ॥ स्वभावस्त्रातसा वृत्तमुत्थते सततं जगत् ॥ १३ ॥ कालोदके न महता वर्षावर्तेन संततं ॥ मासोर्मिण तु वेगेन पक्षोलपट्टणेन च ॥ १४ ॥
निमेषोन्मेषेनेन अहोरात्रजलेन च ॥ कामग्राह्येण घोरैरेण वेदयज्ञप्लवेन च ॥ १५ ॥ धर्मद्वीपे न भूतानां चार्थकामजलेन च ॥ ऋतवाङ्मोक्षतीरेण विहिंसातरुवाहि
ना ॥ १६ ॥ युगहृदौ घममध्येन ब्रह्मप्रायभवेन च ॥ धात्रा स्तृष्टानि भूतानि कृष्यंते यमसादनं ॥ १७ ॥ एतत्प्रज्ञामयैर्धरानि स्तरंति मनीषिणः ॥ पुनैरपुनर्वन्तो हि किं
करिष्यंत्यचेतसः ॥ १८ ॥ उपपन्नं हि यत्प्राज्ञो निस्तरन्नेतरो जनः ॥ दूरतो गुणदोषौ हि प्राज्ञः सर्वत्र पश्यति ॥ १९ ॥ संशयं स तु कामात्मा चलचित्तो ल्यचेतनः ॥
अप्राज्ञो न तस्येनं यो ह्यास्तेन स गच्छति ॥ २० ॥ अप्रबोहि महदोषं मुत्थमानो नियच्छति ॥ कामग्राह्यगृहीतस्य ज्ञानमप्यस्य न प्लवः ॥ २१ ॥ तस्मादुन्मज्जन
स्यार्थे प्रयतेत विचक्षणः ॥ एतदुन्मज्जनं तस्य यदयं ब्राह्मणो भवेत् ॥ २२ ॥ अवदातेषु संजातस्त्रिंसेदहस्त्रिकर्मकृत् ॥ तस्मादुन्मज्जनेति श्रेष्ठज्ञयानि स्तरं यथा ॥
॥ २३ ॥ संस्कृतस्य हिंदांतस्य नियतस्य यतात्मनः ॥ प्राज्ञस्यानंतरा सिद्धिरिह लोके परत्र च ॥ २४ ॥

लेखितिशेषः त्रिषु अध्यापनया जनप्रतिपद्ये सुसंदेहवांस्तत्राप्रवृत्तइत्यर्थः त्रिकर्मकृत्स्वाध्याययजनदानकृत् ॥ २३ ॥ २४ ॥